

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Viktora Kučery a JUDr. Petra Polácha v právní věci žalobce: **Mgr. L. V.**, proti žalovanému: **Krajský úřad kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 57, Jihlava, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 11. 2012, č. j. KUJI 71997/2012, OOSČ 930/2012 OOSC/2, ve věci námitky podjatosti úřední osoby,

t a k t o :

I. Žaloba s e o d m í t á.

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se svojí žalobou, kterou označil jako žalobu podle § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhal dle části VIII. žaloby (označené jako žalobní návrh) toho, aby krajský soud vynesl tento rozsudek:

„1. Podle § 87 odst. 2 s. ř. s. se určuje, že provedený zásah správního orgánu byl nezákonný a zakazuje se správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikazuje se, aby správní orgán obnovil stav před zásahem.

2. Rozhodnutí Krajského úřadu kraje Vysočina Jihlava, ředitele, č. j. KUJI 71997/2012, OOSČ 930/2012 OOSC/2 ze dne 19. 11. 2012 a rozhodnutí Městského úřadu Polná, tajemníka, č. j. MUPO-TAJ/133-2012, ze dne 30. 7. 2012 se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

3. Žalovaný je povinen uhradit žalobci náklady soudního řízení do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám žalobce“.

Z toho lze – i v návaznosti na další obsah žaloby – dovodit, že žalobce usiluje o zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, a to prostřednictvím žaloby na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) dle § 82 a násl. s. ř. s.

Proti rozhodnutí žalovaného jako odvolacího správního orgánu ovšem nelze brojít žalobou proti nezákonnému zásahu (§ 82 a násl. s. ř. s.), nýbrž žalobou proti rozhodnutí (§ 65 a násl. s. ř. s.). Ve vztahu mezi oběma zmíněnými žalobními typy přitom platí, že primát má žaloba proti rozhodnutí a možnost úspěšně podat žalobu proti nezákonnému zásahu nastupuje teprve tehdy, pokud žaloba proti rozhodnutí nepřipadá v úvahu; viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 8. 2005, č. j. 2 Aps 3/2004 – 42, publ. pod č. 720/2005 Sb. NSS.

Účastník řízení tedy nemůže volit, kterou z těchto žalob bude považovat za výhodnější a které řízení bude žalobou iniciovat, přičemž určujícím kritériem je v tomto směru povaha napadeného úkonu správního orgánu. Ta je v daném případě dle názoru krajského soudu zcela jasná, neboť se jedná o úkon správního orgánu v podobě rozhodnutí, proti němuž žalobce brojil podanou žalobou.

Tuto žalobu proto nelze než považovat za žalobu proti rozhodnutí, konkrétně proti rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti usnesení tajemníka Městského úřadu Polná ze dne 30. 7. 2012, č. j. MUPO-TAJ/ 133- 2012, kterým byla zamítnuta námitka podjatosti úřední osoby – M. S., vedoucí odboru správního a sociálního Městského úřadu Polná, vznesená v podání žalobce ze dne 23. 3. 2012 v rámci řízení o návrhu (L. U.) na zrušení údaje o místu trvalého pobytu žalobce na adrese: N. H. 1087, P.

V posuzovaném případě tedy směřuje žaloba proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání proti rozhodnutí o námitce podjatosti úřední osoby podle § 14 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů. Charakterem tohoto typu správního rozhodnutí se přitom zabýval Nejvyšší správní soud již ve svém rozsudku ze dne 15. 10. 2003, č. j. 3 Afs 20/2003 – 23, publ. pod č. 114/2004 Sb. NSS, ve kterém dospěl k závěru, že rozhodování o námitce podjatosti je pouze výkonem dozorčího práva nad postupem správce daně v konkrétním daňovém řízení s tím, že se jedná o úkon, jímž se pouze upravuje vedení řízení. Ačkoliv bylo předmětem posouzení v uvedené věci rozhodnutí o námitce podjatosti v daňovém řízení, závěry Nejvyššího správního soudu lze vztáhnout také na institut námítky podjatosti podle obecné úpravy správního řízení, což ostatně potvrdila i následná judikatura Nejvyššího správního soudu; viz rozsudek ze dne 28. 1. 2010, č. j. 4 As 1/2010 – 67, dostupný z www.nssoud.cz.

Stejně jako v daňovém řízení se také v řízení správním na základě námítky podjatosti pracovníků – úředníků – správního orgánu pouze prověřuje, zda při vydání meritorního rozhodnutí (zde: rozhodnutí o návrhu na zrušení údaje o místu trvalého pobytu) není jednáno podjatým úředníkem. Samotné rozhodnutí o námitce podjatosti není rozhodnutím meritorním, které by přímo zasahovalo do subjektivních práv účastníka správního řízení, a není proto přezkoumatelné ve správním soudnictví. V případě, že meritorní rozhodnutí správního orgánu bude vydáno podjatým úředníkem, bude stíženo vadou, která může být namítána až v žalobě proti tomuto meritornímu rozhodnutí.

S ohledem na výše popsanou povahu napadeného rozhodnutí krajský soud dospěl k závěru, že napadený úkon žalovaného je podle § 70 písm. c) s. ř. s. ze soudního přezkumu vyloučen. Jelikož je žaloba z tohoto důvodu podle § 68 písm. e) s. ř. s. nepřipustná, rozhodl krajský soud podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. tak, že žalobu odmítl.

Za této situace, kdy je jednoznačně vyloučen soudní přezkum napadeného rozhodnutí a je zjevné, že žaloba nemůže být úspěšná, krajský soud již samostatně nerozhodoval

o odkladném účinku ani o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce, jak požadoval žalobce v rámci podané žaloby.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo byla-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 21.2.2013

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu